

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra DE TOLV SMAA -?

Citation: Juel-Hansen, Erna: "Sex Noveller", i Juel-Hansen, Erna: *Sex Noveller*, udg. af HANS NIK, HANSEN , 1885, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh02val-shoot-idm140704555236080/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sex Noveller

kostbar. Hun har været i Teatret hver Aften, naar Judic sang, og hun gør hende efter med Virtuositet. Hendes Bravournummer er „*Ne me châtouillez pas*“—Visen.

Da hun er midt i sidste Vers, gaar Døren op — et Forfærdelsens Udraab — og Hr. Petersen stikker Hovedet ind. Hr. Petersen er Regnelærer, en nær Slægtning af Frøken Boldt og Skolens egentlige Styrer. For ham har selv Pigebørnene i øverste Klasse Respekt. Endnu inden han har naaet de nærmeste Børde, er hver paa sin Plads. Mens han gaar gennem Stuen hen til Lærerbordet, langes der ud efter de paa Gulvet spredte Bøger. De er alle pludselig forkølede og hoster.

Situationen er trykkende: har han hørt noget? hvad har han hørt?

Da han har taget Sæde, samler Ellen sit Mod og siger indsmigrende: „De tager vist fejl, Hr. Petersen, vi skal ikke have Dem — vi — vi venter paa Pastor Skou —“ og saa falder Koret i: „næ, det er ikke Dem, vi skal ha'e, ikke Dem — Pastor Skou“ i Munden paa hverandre.

„Naa, saa I venter —“ siger han langtrukket i stærk jysk Mundart. Han ser med en sveden Mine ud over dem og stryger sig om Hageskjæget. Hver én af dem, hans Blik strejfer, har en Fornemmelse, som hun blev taget paa en Gaffel og pillet ren. De tør dø paa, han véd det hele.

„Hvad har I da i Religion i Dag, bitte Piger?“

Ellen lægger Bøgerne til rette foran hæn og ramser op, pegende i Bogen: dérfra og dértil i Alterens Sakramente, de fire første Vers af Salmen 886, andet Kapitel, 1ste til 21de af Matthæi Evangelium — „det kan De da virkelig ikke høre os i —“ siger hun lidt spidst.

„Hm! sæt Dem. Nu kunde vi jo først repetere en Smule,“ hans Øjne søger langs Rækkerne, og da han har udset sig Ofret, spørger han: „Nielsen, kan De nævne mig — de tolv smaa Profeter?“

Nielsen er en lille tyk Pige med forviltrede Øjne og alt for mange Tænder. Hun har mest Lyst til at fnise, men hans Stemme er lige saa tør og sarkastisk, som naar han lader dem drage de ubarmhjærtigste Konsekvenser af deres Dumheder i Regnestykkerne, hun samler Munden sammen og begynder at hakke løs paa Profeterne: Hoseas, Joel — Hoseas, Joel — Habakuk og — og Nahum — og — —“

De smaa hvasse Øjne, der borer sig ind i hendes Ansigt, synes at bore hendes Hjerne læns for hver Rest af Profeter, der muligvis kunde være der inde. Med en Kraftanstængelse hitter hun endnu Malachias, der kommer dumpende uden Sammenhæng med de andre. Saa er der ikke flere.

„Snavs,“ siger Petersen lakonisk og gaar til en anden — og nok én — og nok én. Ingen kan de tolv smaa Profeter i Rækkefølge.